

Family7 – Bijbelse Toekomstverwachting

Handout 4 Maatschappelijke ontwikkelingen in het licht van de Bijbel

Aflevering 4 De schepping van man en vrouw

In Genesis 1 vs.26 en 27 lezen we over de schepping van de mens in algemene zin. Genesis 2 vs.7 laat ons op welke manier de Here de mens geschapen heeft en in Genesis 2 vs.21, hoe de Here de vrouw geschapen heeft. Zo zoemt de Bijbel steeds verder in op dit bijzondere scheppingswonder.

De dieren werden *'naar hun aard'* (soort) geschapen, maar de mens *'naar Gods beeld en gelijkenis'*. God blies zijn eigen levensadem in de mens, waardoor de mens een *'levende ziel'* werd. Zo werd de mens een persoon die het vermogen had om te denken, te voelen en te willen.

Hij zegende de mens en gaf hem het zogenaamde cultuurmandaat:

- Weest vruchtbaar
- Wordt talrijk
- Vervult de aarde
- Onderwerpt haar
- Heerst over haar

Deze opdracht kon de mens alleen samen, als man en vrouw, vervullen, vandaar dat we in Genesis 2 vs.18 lezen: *'Het is niet goed dat de mens alleen zij, Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past'*.

Natuurlijk vragen we ons af, waarom de Here God niet direct man en vrouw samen geschapen heeft. We lezen in de Bijbel dat God één is (Deuteronomium 6 vs.1-3). Het gebruikte woord is in dit vers 'unus' en niet 'unicus'. Unus spreekt van eenheid en unicus betekent 'enig in zijn soort'.

De Here God is 'unus, één en omdat Hij de mens naar zijn beeld en wezen schiep, schiep hij dan ook geen twee, maar één mens, als uitdrukking van zijn wezen: 'unus'. Toen Hij de vrouw schiep, gebruikte Hij hiervoor niet het stof uit de aarde om zo een tweede (vrouw)mens te scheppen, los van Adam. Nee, vanuit de eerste mens schiep Hij de vrouw, als been van zijn gebeente en vlees van zijn vlees (Genesis 2 vs.23). Zo bleef de mens, hoewel nu als man en vrouw, één mens, 'unus' de afdruk van Gods wezen.

Wanneer we lezen dat God één is, dan wordt hier ook wel het woord 'Integer' gebruikt. 'Integer' heeft bij ons de betekenis van 'echtheid, zuiver', je niet anders voordoen dan je bent.

Zo lezen we over de integriteit van de Here God: *'Zichzelf verloochenen kan Hij niet'* (2 Timotheüs 2 vs.13), over de Here Jezus: *'Is Christus gedeeld?'* (1 Korinthiërs 1 vs.13) en over de Bijbel: *'De Schrift kan niet gebroken worden'* (Johannes 10 vs.35).

De schepping van de mens draagt ook deze 'unus' uit. De mens als één ('Maak mijn hart één...') Psalm 86 vs.11), man en vrouw als één ('Zo zijn zij niet meer twee maar één' Mattheüs 19 vs.5-6) en de gemeente van Christus als één ('Eén lichaam' Efeziërs 4 vs.1-6).

In Jakobus 2 vs.19 lezen we: *'Gij gelooft, dat God één is? Daaraan doet gij wel, maar de boze geesten (demonen) ook en zij sidderen'*. Satan doet zijn uiterste best om de eenheid van God te vernietigen en dat doet hij door ons Godsbeeld te veranderen,

de mens innerlijk te verdelen, de eenheid van het huwelijk te verbreken en de gemeente van de Here Jezus uit elkaar te jagen (Johannes 10 vs.12).

Velen hebben van de Here God een karikatuur gemaakt: 'Hij is zo heilig en is een 'boeman' geworden, Hij is zo lief en is een lieve goedzak geworden, Hij is zo waarachtig en is een verpletterende waarheid geworden', waarmee de integriteit van God bij de mensen onder druk is komen te staan.

Eenheid en verscheidenheid

Naast het feit, dat God 'unus' (één) is, is Hij echter ook 'unicus' uniek! In 1 Timotheüs 2 vs.5 lezen we 'dat er één God is'. Zoals de Here God 'unicus' is, zo heeft Hij de mens ook uniek geschapen, er is geen tweede mens precies hetzelfde.

Man en vrouw zijn geroepen een eenheid te vormen, zij vormen beiden een deel van deze eenheid, een deel dat onderling niet verwisselbaar is. Deze eenheid door verscheidenheid, de ongelijkheid tussen man en vrouw, ligt in de schepping verankerd. Zoals de Goddelijke drie-eenheid uit God de Vader, de Zoon en de Geest bestaat, en door ons bezongen wordt met het lied: "Drie-enig God, Die één in wezen zijn", zo vormen man en vrouw een twee-eenheid. Zoals binnen de drie-eenheid van God de eenheid maar ook de verscheidenheid te vinden is, zo ook in de relatie van man en vrouw. Binnen de Goddelijke drie-eenheid is ook sprake van een gezagsverhouding: de Zoon die zich aan de Vader zal onderwerpen (1 Korinthiërs 15 vs.28) en de Geest, die niet uit zichzelf zal spreken (Johannes 16 vs.13). In deze verscheidenheid en gezagsverhouding is sprake van een volkomen Goddelijke drie-eenheid. Zo leert de Bijbel ons ook dat er een gezagsverhouding is tussen man en vrouw: '*Want de man is niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man. De man is immers niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man*' 1 Korinthiërs 11 vs.8-9). Maar vers 11-12 benadrukt dan weer de gelijkwaardigheid tussen man en vrouw: '*En toch, in de Here is evenmin de vrouw zonder man iets, als de man zonder vrouw. Want gelijk de vrouw uit de man is, zo is de man door de vrouw; alles is echter uit God*'. Een man, zonder vrouw is 'half' en sterft na één generatie uit. De man heeft een hulp nodig want alleen door de vrouw wordt de man een volkomen mens. De mens alleen was 'niet goed' lezen we in Genesis 2 vs.18, terwijl man en vrouw samen als 'zeer goed' beschreven wordt (Genesis 1 vs.31).

Verandering na de zondeval

De betekenis van het woord 'zonde' is '*het doel missen*'. Bij de schepping was het: eerst de man, dan de vrouw, bij de zondeval ging het andersom: eerst de vrouw en dan de man.

Bij de vrouw speelde '*verleiding*' de belangrijkste rol (1 Timotheüs 2 vs.14) en bij de man '*overtreding*' (Romeinen 5 vs.12-21). Adam volgde Eva in haar overtreding, welk motief hierbij speelde is niet duidelijk. Bij de zondeval kwam de vrouw terecht in de '*verleidingspositie*' en de man in de '*overtredingspositie*'. Vanaf dit moment is de vrouw in een kwetsbare positie t.o.v. verleiding terechtgekomen. Geestelijk machten proberen via deze kwetsbare plek binnen te dringen, waarbij de man opgeroepen wordt om deurwachter te zijn. In de Hof van Eden stond de man '*er naast*', terwijl hij verantwoordelijk was en in had moeten grijpen. Toen was het de Hof van Eden, waar satan binnendrong, nu probeert satan het huwelijk en de gemeente binnen te dringen

en wanneer man en vrouw niet beseffen welke positie zij in dienen te nemen, is het voor satan vrij eenvoudig binnen te dringen!

De straf die de man kreeg had te maken met zijn relatie tot de aarde en zijn werk: *'Om uwentwil is de aarde vervloekt en al zwoegende zult gij daarvan eten, zolang gij leeft, en doornen en distelen zal zij u voortbrengen, en gij zult het gewas des veld eten; in het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aardbodem wederkeert, omdat gij daaruit genomen zijt en tot stof zult gij wederkeren'* (Genesis 3 vs.17-19). De mooie aarde werd een weerbarstige aarde die zich niet door de mens zou laten onderwerpen.

De straf die de vrouw kreeg had te maken met haar relatie tot haar man en haar gezin: *'Ik zal zeer vermeerderen de moeite uwer zwangerschap; met smart zult gij kinderen baren en naar uw man zal uw begeerte uitgaan, en hij zal over u heersen'* (Genesis 3 vs.16). Het eerste maakt duidelijk dat de vrouw haar vruchtbaarheid behouden heeft en ze zal de moeder van alle levenden worden, hoewel dit met veel moeite en smart gepaard zal gaan. Het tweede deel van de straf is erg belangrijk: *'naar uw man zal uw begeerte uitgaan en Hij zal over u heersen'*. Vooral dit laatste is voor de moderne mens onaanvaardbaar. Toch gaat het hier om een *'verkapte zegen'*. De man zal zijn vrouw voor de verleidingsaanvallen van de duivel moeten beschermen. De man wordt hier door de Here God aangesteld als gezagsdrager over zijn vrouw. Gezag heeft men echter niet van zichzelf, maar wordt iemand verleend en staat altijd *'ten dienste van'*. In het Nieuwe Testament zien we hoe de apostel Paulus dit principe verder uitwerkt, ook naar onze tijd (zie Efeziërs 5 vs.22-33).

De straf, die de slang kreeg had te maken met vernedering en uiteindelijke overwinning: *'Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen'* (Genesis 3 vs.15).

Niet het natuurlijke mannenzaad maar het vrouwenzaad, Christus, zal ooit de kop van de slang vermorzelen.

Maar wat wordt met het zaad van de slang bedoeld? Hoe wordt deze vijandschap zichtbaar? 4000 Jaar later sprak De Here Jezus over *'adderengebroad'* en doelde op de schijnheilige Farizeeërs en Schriftgeleerden (Mattheüs 23 vs.33) , net zoals Johannes de Doper dit al eerder gedaan heeft (Mattheüs 3 vs.7).

In Johannes 8 vs.44 zegt de Here tegen de religieuze Joden, dat ze de duivel tot vader hebben en zijn begeerten willen doen, *'de vader der leugen'*. Het zaad van de slang is de leugen en het zaad van de vrouw is de waarheid. Leugen en waarheid botsen met elkaar, ook als het gaat om de maatschappelijke ontwikkelingen in het licht van de Bijbel.

De gendermainstream vormt een invasie van het slangenzaad, de leugen, dat met de waarheid, het zaad van de vrouw, in botsing komt.

De eerste invasie van het slangenzaad vormde de inleiding tot de zondvloed, waarbij we kunnen lezen dat de *'zonen Gods'* (in de Septuaginta, de engelen Gods) gemeenschap hadden met de dochters van de mensen, waaruit de geweldigen, reuzen uit de voortijd geboren werden (Genesis 6 vs.1-4). Hier zien we dat het slangenzaad zich met de dochters der mensen vermengt, waarbij sprake is van een demonische invasie! Waarschijnlijk zijn de Pyramides in Egypte en de machtig stenen van Stonehenge een bewijs van het bestaan van deze reuzen die toen

leefden. In Judas 7 lezen we over *'engelen die aan hun oorsprong ontrouw waren'*! Gebeurde dit in Genesis 6 als inleiding op de zondvloed? De dochters werden door hen vaders of mannen niet beschermd, achteloos hebben ze het met hun vrouwen laten gebeuren! Vandaag dient hetzelfde gevaar zich aan, nu niet als inleiding tot de zondvloed, maar als inleiding tot het laatste oordeel!

Emancipatie begrijpelijk?

De strijd van vrouwen om gelijke behandeling woedt al meer dan 150 jaar. Vrouwen hadden goede redenen om aan de heersende structuren in de maatschappij te tornen. Ze mochten op sommige vlakken tot in de twintigste eeuw geen:

- Onderwijs volgen op hogescholen of universiteiten
- Niet stemmen
- Geen bankrekening openen
- Slechts zelden een beroep uitoefenen
- Geen politieke functies of leidinggevende posities bekleden
- Slechts met veel moeite en kunstenaars vak uitoefenen

Inderdaad, de man heeft voor een groot deel de emancipatie van de vrouw over zichzelf afgeroepen.

De praktische invulling van de verhouding tussen man en vrouw is vandaag anders dan zoals deze was in het Oude Testament, waar we lezen dat Sara haar man Abraham 'heer' noemde. Het principe blijft echter ongewijzigd, dit geldt voor alle eeuwen en in alle culturen. De man is geroepen zijn vrouw te beschermen, de pas af te snijden voor de invloeden van demonische machten. Hoe zelfstandiger en onafhankelijker een vrouw zich opstelt, des te kwetsbaarder zal ze zijn vanuit Bijbel perspectief. 1 Korinthiërs 11 vs.10 leert ons dat *'een vrouw een 'macht op het hoofd moet hebben vanwege de engelen'*. Met andere woorden, de vrouw zal haar man als *'hoofd'* moeten erkennen, anders krijgen demonische machten vat op haar! Voor meisjes en ongehuwde vrouwen geldt in deze situatie het gezag van hun vader, of later, ook voor weduwen en gescheiden vrouwen, het gezag van de oudsten in de gemeente. Vandaag leeft de vrouw *'blootshoofd'* en vanaf de jaren zestig *'blootbuiks'* en kort daarna verscheen de vrouw *'blootborsts'* in het openbare leven. Vandaag beleven we opnieuw een invasie van gevallen engelen, demonische machten, die de wereld voorbereidt op het onafwendbaar oordeel van de Here God dat spoedig zal komen.

Geraadpleegde literatuur:

'Emancipatie in het licht van de Bijbel' van Rob Matzken

Gespreksvragen:

1. *Wat is nu het wezenlijke verschil tussen de mens en alle andere levende wezens?*
2. *Waarom is de Here God met één mens begonnen en niet direct met een volk(je) mensen?*
3. *Wat leert de Bijbel ons over de positie van de man t.o.v. die van de vrouw?*
4. *Op welke wijze zien we vandaag hoe de waarheid met de leugen in botsing komt?*